

Виходить во Львовѣ що Середы
к Суботам (кромъ рускихъ святы) с
4-го годинѣ по полудни.
Редакція и администрація подъ
ч. 15 підп. Маріїцкій.
Експедиція для мѣстцевыхъ пред-
приятий уряджена въ друкарні
Т. Шевченка (улиця Криви Ч. 2 на
бокъ позорія).
Всі листы, посылки и реклами
надлежить пересыпать подъ адресою:
редакція и администрація „Дѣло“
ч. 15 підп. Маріїцкій.

Запросини до предплати.

Сь днемъ 1. (13.) липня розпочався
другій піврікъ, тожъ просимо о скоре
внесеніе предплати, щоби завчасно
засилити число прихідниківъ
и щоби не послідовала після перерви
з висилкою нашої часописи.

На оплакахъ означено кожному зъ
Вс. Читателямъ нашихъ, доки предплата
заплачена, тожъ просимо після того над-
силати дальню и залигаючу предплату.

Розпочасно просимо о якъ най-
скоріше вирівнаньне всѣхъ за-
глодостей.

Колиби кто зъ Вс. Предплатитвель-
ни зможе собъ дальше предплачовати
нашу часопись, зволить намъ нинѣши-
че звернути.

Всъ сильній відроць подамо въ феле-
тотъ нашої часописи нову оригінальну
повесть.

Предплата стоить на чверть року
2 зр., — на пів року 4 зр. а. в.

А. А.

„Економична“ пожичка!

II.

Подъ шуміннямъ покликомъ „wielkie
ioki na wielkie klęski narodowe“ поді-
стало зроста вагітніє б—10-мільйонової
число пожички економичні. „Межи
ділами великої економічного значенія—
перети далише наші країни „економі-
сти“—зникніть, верши мѣстце средсті
капіталізації с. с. дороги: біті гостиниць
желѣзниць. Тепері надається добре спосіб-
ство ступити въ тѣмъ напрямленію напо-
рь, що зможе ажъ три проекта желѣз-
ниць: а) желѣзниць Гусачинсько-Стані-
славською, що позмісно съ трансвер-
зальною, великимъ стратегічною
державою, отже вимагають сил-
нич і константно будою, якъ для перво-

степеній желѣзниць; б) желѣзниць
другорідної (віцинальної) Ярославь, Рава
руська, Белзь, Сокаль; с) желѣзниць дру-
горідної Тернополь-Гусачинської. Будова
тѣхъ трьохъ желѣзниць має бути тымъ,
великимъ економічнимъ дѣломъ, котре
виратує частъ изъ „narodowej klęski“, а
„велике средство“ до того — то пожичка
б—10-мільйонова, бо „всіка продукція, чи
рольничча чи промисловна, мусить мати
забезпеченну можність легкого, дешевого
и скорого обороту, бо толькъ въ такому
случаю буде могла користати въ торго-
вельної конкуренції и выдернати на
європейськихъ торгахъ конкуренцію въ ін-
шими продуцентами, спростати до що разъ
більшихъ розмібрь и тымъ способомъ
съ кождымъ рокомъ скріпляти и підно-
сити загальній добробутъ краю“. Тая
б—10-мільйонова пожичка мала бы бути
менше більше таїжъ розділеною: 2—3 міл-
ліони на покриття недобору краевого
фонду, 2—4 міліони на безаворотну вол-
зичку для желѣзниць другоріднихъ, 2
міліони на регуляцію рѣкъ и висушеніе
лагунів, а решта на закупину груп-
тобъ підъ желѣзниць, на покриття даль-
ніихъ можливихъ недоборівъ, на запо-
моги для поїздівъ на будову дорогъ и т. д.
Головна отже цѣль тон пожички мала бы
бути все таки будова желѣзниць. Чи жъ
дійсно будова всіхъ тихъ желѣзниць
такъ конечна, такъ для краю пожиточна
и спасительна? Чи зарадить така еконо-
мія нашій країнії пуждѣ? А треба при-
тому памятати, що на будовѣ тихъ же
желѣзниць не існує ще будова всіхъ
дорогъ. „При виїздахъ (с. в. дотепе-
рішніхъ) ередставахъ матеріальнихъ,
ікими розпоряджує наша фондъ красний,
який изъ тую цѣль можуть обернати по-
їзды въ громады, — ажно за 40—50 літъ
одержити нашу країну съть муро-
ванихъ дорогъ, виковану ісже черезъ
кр. Видьмъ яко необхідиму для розвою
нашої країни, говорить на іншому жицтві (ч.

153) Gaz. Nar. Такъ отже кромъ желѣз-
ниць остается будова краєвихъ дорогъ, а
даліше ще и будова дорогъ ділянковихъ
до стацій желѣзниць. Число сихъ поєд-
ніхъ дорогъ збільшиться дуже значно при
збільшенні желѣзниць. Такимъ чиномъ
маємо передъ собою справдѣ величезну
єсть всіхъ дорогъ желѣзниць, го-
ловнихъ ділянковихъ, краєвихъ-муро-
ванихъ, поїздовихъ и громадскихъ. Справ-
дѣльно можна сподівати, чи справдѣ то
мусимо наразъ обмотатися такою сіткою
и чи біті то має розпочинатися наша
„економічна“ праця?

Добра то рѣч мати бити гостиниць
и желѣзній дороги. Тільки жъ на що тін
дороги? Кто то їздить тымъ дорогами,
кто въ нихъ найбільше користає. Ми
дуже радились нашимъ „економістамъ“
Gaz. Nar. и Dzien. Pol. переїхатися же-
лѣзницами Кароля Людвіка и Львівсько-
Черновицькою, або й Альбрехтівскою —
толькъ не за „вільною картою“ въ П
класѣ якщо съ панами и високою інте-
лігенцією та великими купцями, але тре-
тою класю. Оттамъ середъ запаху цибулі
змішаною зъ найбільшими сортами
бакуну и мачка, середъ бебеївъ жідів-
ськихъ и всіхъ рапутівъ виявляється така
„Ludwośc pragdowa заговіка“ въ касале-
ньяхъ, або діхтемъ обличівъ, каftанахъ
и капотахъ, скреточуча ін'ємецько-русько-
польськимъ жаргономъ, якъ котримъ що
друге слово „Geschäft“ або „ganesh“. Зъ
рѣдка толькъ побачишъ жікъ сюзъ чорною
масою где-де не где-де нашого селянині або
місцина, частійше нашіхъ реїрутуть,
часомъ якого згінника або ремесника;
але се микроскопічний процентъ тон
маси людю, що їздить третою класю.
Така харкотична людість ісже чорні гай-
ворони облитає всі дібрівці нашихъ же-
лѣзниць, она наповнє особою вози третьої
класу: свою поїздю, она напакувує
товарівъ підъ підлітівъ, шкрами, ху-
лобою и всякою веачинкою. Для тон то

людності дуже користно мати по певнімъ
краю такі „скорі и дешеві“ артерії тор-
говельного обороту, бо всі галіцика тор-
говля, скажімо собі правду, починає въ
рукахъ тихъ жидівъ, що та не съуть,
не їруть зъ цѣлого краю збирати чи
за безцінь виїздиють овочі людської
праці, пими торгуютъ, іхъ сів'ятами пе-
ревозять и въ того транспорту по крає-
вихъ желѣзницяхъ и въ того торгу свої
капіталы візають. Тожъ якъ не пер-
чимо пожиточності желѣзниць, але ста-
ляемо пытанье: кому они пожиточні?

Желѣзниць слугати головно оборотомъ
продуктівъ с. в. торговель, а коли торгов-
ля починає майже виключно въ рукахъ
жідівъ, то и пожитокъ въ желѣзниць
иде головно по користь жідівъ. Якъ пр-
маємо желѣзниця до продукції рольнич-
тої? Чи въ большій ону у насъ ту продук-
цію? Нѣ! Пригальмося рольничої про-
дукції на грунтахъ віддаленихъ, а не побачимо
нікакої робінниці або ін'єклькости ани
ін'єкти рольничої продукції. Робінниці
толькъ въ перевозі зважа и іншіть про-
дуктівъ рольничихъ. Коли богато желѣ-
зниць, то перевозить товарівъ стає не толькъ
скорій але и дешевій, бо желѣзниці
обертаючи більшою масою капиталівъ, въ
перевозчи більші маси може при певній
цѣнії перевозої вигнати великихъ
зважекъ. Съ кимъ же конкурує желѣзниця
въ перевозі товарівъ? Ото не съ кимъ
нишіть ісже въ дотеперішніми перевоз-
никами. А кто були и суть тіи перевоз-
ники у насъ, съ кождымъ якимъ, кто жи-
слується бачити галицькі транспорта
зложеній въ цѣлыхъ десяткахъ або въ со-
тень селянськихъ візъ пакетичнихъ
пашиню. Досі ішовъ въсіть въ перевозу
зважа и іншіть продуктівъ рольничихъ
хоть въ певній часті такі нашими се-
лянинамъ и то въ вору, коли у нихъ кон-
читься польна робота въ наступній осінній
зима. Отже желѣзниця виступаючи до

кухні та досить въ неї.“) Наслідствомъ
того монети було, що дівчата формально
вилькою відмінно въ систематичного побира-
ння елементарної науки и висї въ
трудно подібати рускихъ жінокъ, котрі
маючи донерва около 30 літъ не умі-
ють по руски ани читати ани писати.

Що жъ ту говорити о знанію європей-
ської історії, літератури, етнографії,
где тамъ може бути покінть о ієвіль-
ній? Они існує були въ первостепен-
ніхъ паніонатахъ львівськихъ (поблизу
вичайного понятія тымъ лучшій паніон-
натъ — чимъ більше пластичні) череш-
ківка літъ изъ дідукації и побічнико-
візаку съ найлучшимъ успіхомъ, але
также шахонанье то буде лише обаламуче-
ні рускихъ дівчатъ за великою гротескою.
Кілька фразію акцентованыхъ гайдъ
въ французького язика, щоє трохи по ін'-
мідесі, отъ бодай „комісіонъ“, въ поль-
ського може ще найбільше — наука пе-
мілодердного малютрованія фортепіано і
акісь нездорові віри „за ідеалами“ — се-
буть еквівалентъ за тихъ 2000 зр., ко-
торій контурує „дідукація“. За рушину

* 1 Зр. Ф. М. въ „Сіоні“. Ктоє неда-
во въ одній въ рускихъ газетахъ згорівши
захід тымъ, що семінаристки львівської сі-
каки Служби Божої, робить узагу — „що
женщина въ церкві ходити“ — але у
насъ по селянамъ ізъ часів Богодухова сі-
кають все — а дівчата для чистого голобу
еще красне яєць хлопці; не знаючи отже
способу захисти а онбла сконтролювати,
чи потімъ губи не отворити.

мало кто дбає, бо хлопець ізъ не вхо-
дить въ програму дідукації! Такій „пап-
инъ“, пріїхавши до дому въ дідукації,
була вже селянка втіснена въ душі, она не чула пріятності въ дому просто-
душнихъ родичівъ — не мала съ кимъ
розвиватися — а бѣть простого народу
утікала неба бѣтъ Готентотівъ. Но уз-
ичений дідукації не бралось вже ікон лю-
диною книжки до рукъ, хиба таїкъ якій
ефектовий романъ, що въ дворі ви-
важила пані економіса або хлесничину
преворученемъ: „bardzo dobrzy“. Міма долучила єще конфетури смажити
и твітічка печі після більничнихъ „rige-
risow“ — і на той же вічної зважа ізъ
такою старої „Страхонудъ“, характеризуючи таку увічнену пані, пред-
ставивши її въ ходжо (мархово) чи съ
пательно въ рукахъ въ тварі, що ві-
чністю мати.

„Мамо, со то за instrument?“
(дідукації документівъ)
Въ той спосіб суть виховані цілі
генерації жінокъ рускихъ безъ спідом-
ості, які они рідко мають багаті обов'язки
але плачуть ходити о том, щоби уможли-
віти жінчинамъ сповісти тії обов'язки.
Жінчина має таке саме право побирати
висушу науку ізъ мужчиною; не іде о том,
щоби въ жінчину поробити зважати,
лікарки, але останні жінками ісшині
они для власного добра і для щастя сво-
їхъ мускатъ въ товариствахъ людськихъ а
ізъ віолончелі відгризити певну
роль. Інтересъ соспільноти вимагає,
щоби поміжъ мужемъ і женою
заносила спільнотисть ідей. Така

Sakreklerek? Нагіть и школа Ч. Василі-
янокъ після житія не може оти-
дати виїнністю вимаганимъ наукамъ.
Що жъ бо та за учительни? То жінчини
регулюю ограничений на мури монети-
рів, звісно, звісно, часомъ і пристрастій,
они не квалифікуються на педагогічні
підніжні постулу. Ба, помінущи тое, и
такъ якъ кореспондентъ „Дѣло“ въ Щи-
шанівського доносить, не учать лінні ре-
лігію по руски. Нема отже високої школи
для нашихъ жінокъ, а треба ві-
дівши сопіорити. Такій самі слова сказа-
ли въ Camille Sée на засіданні фран-
цузькихъ посланцівъ (19/1 1880) ізъ такої
цивилизованістю краю якъ Франція, зъ
мотивуючи свою висесеньє о потребі лінн-
шого виховання жінокъ, говорячи менше
бліже:

„Користь, яка висесеньє въ уділена
після наукамъ для жінокъ, не єсть може
такъ велика, бо жінчини въ 18. або 20.
р. жити мають інші обов'язки сповісти,
але плачуть ходити о том, щоби уможли-
віти жінчинамъ сповісти тії обов'язки.
Жінчина має таке саме право побирати
висушу науку ізъ мужчиною; не іде о том,
щоби въ жінчину поробити зважати,
лікарки, але останні жінками ісшині
они для власного добра і для щастя сво-
їхъ мускатъ въ товариствахъ людськихъ а
ізъ віолончелі відгризити певну
роль. Інтересъ соспільноти вимагає,
щоби поміжъ мужемъ і женою
заносила спільнотисть ідей. Така

Дѣло

конкуренції бть разу убивав своїх слів'яних конкурентів, обираючи нашому селянинові дотепер їхній заробіток, який підій названо «Фірмаки» і забирає відки — для своїх акціонерів — людів або скоїти чужих нашому краєви, або таких, що землю не ділиться до «убогої людності», але до якись великих капіталістів. Кто хоче о тім пересвідити, пай воспівте селян гібочих, на- скілько теперешніх жільянців, пай по- глянте, якщо дуже у насъ число робочихъ менеї, пай остаточно спытаетесь окружніхъ селянъ, чи богато подібніша ихъ доля бть часу настани жільянців. Поганілько даліше на пам'яті рембенікъ и спытайте, якій впливъ мають жільянці на нашій країні ремесла. Доведавши еще славились изъ нашимъ краю широко країні шевці, купцівр, ткачі и т. д. Наші однакоже іхъ, слава при- тихла, іхъ кружокъ торговельний стъ- синися за такі, якій вакутки незаслагнені жільянцями, они самі що разъ зменшуються, м'яльють и підупадають. А чому? Бе жільянці — ті скорі и дешеві артерії земельного торгу засилили край заграницьними рембенічими виробами, съ котрими нашій країні рембеніки не віддеркали и не могли віддеркти кон- куренції, а то для того, що не були со- вісомъ підготовлені и пізобразовані спів- убіратися съ чужосторонніми ізъ рем- бенічихъ школахъ виображенными рем- бенічими. Можна казати, що консументи зникли изъ тій конкуренції, хочь много далобыся сказати о правдивій вартості тихъ заграницьнихъ продуктів, — аде продукція краси безперечно унадала и стратила дуже много. Гропи, нашъ іде- ють руки заграниць и т. т. того выходить, що мы споживаючи що разъ бльше за- граничність товарівъ, що разъ бльше убоятися.

Комужъ помогли жалѣаницѣ? Рѣль-
ницца они не двигнули, рембенитцю
красне подбрели, арабки изъ перевозу
продуктій бѣбрали изъ свои руки, а
шатладно изъ руки чужихъ капиталистовъ,
пройшли не поднесли, бо икъ давнѣйше
такъ и ильсъ его не маю, — одна тор-
говля, котрый гулочно служатъ жалѣаницѣ,
ожинилась, але изъ користъ жидобъ держ-
жачихъ краску тортоню изъ своимъ монополю, и изъ користъ аграрицѣ. Теперь
же можемъ по части ароумѣти, что то
за користъ для нашего краю а именно
для нашего народа може на дальшее выйті
изъ „сѣти“ жалѣаницѣ, и на чю то ко-
ристъ мыбы край затягнуты десятими-
ліонову „економичину“ пожичку, щобы бу-
дувати новій жалѣаницѣ.

спблизить и единить из родных попытка быть образом любви и единства из народа.— Доки не отворится такихъ школъ, доки не можна спасти, что зробилось щось для реформы новой социальности. Молоде дѣвичка опускає накладъ перескакивене пересудами и неспособне интересованыи работою свого мужа. Такимъ способомъ житье новопобрачныхъ разочариває бѣь морального и интелектуального разводу. Площина людности и то больша половина росте бѣь изуми а пречинъ бѣь женщина шалехия судьбы народѣть.”

— Число жительствъ Боснії и Герцоговини по слѣдующему спискуъ за 15-е червня 1879. Цьлые населенія выстроены въ 1,142,147 душъ; изъ тихъ 599,026 муж. и 543,121 женскаго пола. По религіи числъть 442,500 католикіи, 487,022 гр. вост. и 208,950 лат. католикіи християнъ, 3426 юдѣевъ, и 249 вѣрбъ иныхъ релігій. Мѣстъ есть 37, передмѣсть 3, житницъ 34, села 4894. Загальніе числа хата: 187,510. Въ мѣстахъ живутъ избѣжавшіе изъселеніе: Серадло 21,377 душъ, изъ тихъ 14,848 магом., и 2077 юдѣевъ; Мостаръ 10,848, изъ тога 6421 магом.; Вакифъ 9,660, изъ тога 6,174 магом. Мѣста заселеніи избѣжавшими магометанами.

Економічна Реставрація

Jedni očekują ryby przebijają, drudzy na wędkę je lówią. (Wiersz z cyklu poezji Pawła Łukaszewskiego pt. "Prowincja").

А ось намъ гдѣкій аргументы при
дебатѣ надъ власдами того дорожнаго
права выношуваній! То виѣ належить
до педикрой; бо такъ рѣчи, разумѣеся,
взысканіе говорится только по „*kole pol-
skiem*“, межи самыми своими. Але п. гр.
Голевенскій, правдивый *enfant terrible*
польскаго „*kola*“ — чи притадуете сооб-
щій аргументъ бѣзъ выловки, тогда вѣ-
сомѣцъ по оправданію того, что громады
попиний за панѣть тигары тѣ поносити?

— „Wszakże gmina dostaje za to od każdego dworu po kilka tysięcy złr. rocznie? — За darmо, думаете? Але где-же тамъ, за работу изъ дворы и на дворянскихъ помѣщчъ; только про и. „граби“ упаков, что тамъ выплатя то ласка, за ^{коты} хлопь (онрдмъ, разумѣется, дотычъ выработы) аесте довинникомъ пана и поинить ему палити проценты бѣзъ своего заробку.

Можна соби після сего дуже легко
виміобразити пана графа, якъ стоять пе-
редъ піньмъ віанымъ вечеромъ роботнікъ,
що черезъ день косинъ пану гравови-
сюю, и въдыхашъ що найменше за 2½
штвєтки свояни жизненої сили, а тепер
є шанскою іть руцѣ прійтися по заплату
2-хъ штвєтокъ*). П. графъ, въймаючи
20 кр.: „Masz tu, człowiekowi; a podziękuj
i pamiętaj sobie, że ci się to nie należy i
że mi to musisz bodaj czemś odpłacić!“ —
Чиже не токъ вильняєтъ висше поданого
аргументу іть соймѣ публічно въскаван-
ного и черезъ никого іль бѣльшості неап-
переченої? Можна бы подумати, що пан
графъ сподялъ простий абсурдъ, якъ не-
порозуміння найпростѣйшихъ елементівъ
соціальної економії. Алжэко до того на-
кімъ економії не поганіши; и графъ чи

уки економії не потрівно; п. граffт ико селькій господар — практик; а яко такій він добре вартиєть роботи, бо не раньше даними часами, — може перед 15. роками — мусіть матеріїстично страхувати їхну пшеницю на інші землі, бо ту горячий чась робочий, а о роботника тяжко и знає такіє, що якби єму громада не скосила, не вкала, то не маєбы и тыхтількохъ тисячъ зр., про котрі говоритьъ бтки взяти. А коли мимо того такі говоритьъ, то очевидно констатує фактичні обставини и стверджує, що вже тоды таєдношина у насц. робниалися економічнай неподѣ селянъ.

Бувають надзвичайні випадки, що
безъ силнї пресї въ горы або въ до-
лини таку невело зносить добровольно
самъ та тои неволї користюючї перетина-
такъ примѣромъ у Франції самі клієнти
привилійній зреклеси въ однїхъ хилїхъ
одушевленїи пеѣхъ феодальнихъ праї-
таніи и панщини. Але такій випадки
бувають, въ исторїи дуже рѣдкі, а не-
важкій случай — не у наст. Исторія Поль-
ши ажъ до найпослѣднійшихъ часобъ съ-
твердждає, якъ не можна існуїти, въ-
казуючи, якъ не въ силу воинного подвига
якъ где инде, але въ міру ростучої пере-
вати шляхты по надъ королівську власті
волни кмети подлагали насампередъ под-
політичніе, (взглядно вайскове) верховд-
ство суїдного шляхтича, потомъ той
шляхтич розтигнути надъ нами свою
юрисдикцію, котра аразу въ публичній
урядъ (а la „przełożebstwo obszaru dworu
skiego“) именемъ короли була въконуває-
але (подумаймо собѣ примѣромъ, хотѣбы
и въ нашихъ часахъ, імя графа Г. су-
діко надъ хлопами, а понадъ паномъ
гравомъ інікои власті скрбагъ его, на
протектора, але протегованого — королі
польского) замінилось скоро въ правити-
вани шляхтича право суду бѣть, апеляції
и касації, такоже и въ своїй власнї

*) Зрівнай дати з роботничої платіжі зборами за 1875—1876 рр. через їх бор- статистичні; приходять таємъ м'єстцами на- екть пізній даний зважки. Правда, що та- була б'єть голодний, якъ котрого купувач-

злачуючи роботників за роботу, съ єще
бльшими праномъ, низъ тепер написъ и.
графъ, (настраданий нещасицьмъ при-
падкомъ черезъ р. 1848 таку юриедицію)
уважавъ бути за ласку зацічене хло-
паки за роботу, до котрой маєтъ предъ-
різки ередства вто присилувати; а що
никто не зможе злеки вимогдувати день-
ги, день и рбкъ вк рбкъ вднъмъ и тымъ
самъмъ обобамъ и що такихъ, претенд-
ованихъ вицомъ, гратомъ процентуєтъ, на-
збиралоси за богато, то очевидно сама
найбезстороннійша, іпротчмъ черезъ са-
мого же нача шляхтича арендовані спра-
ведливостъ, наказувала запрестати
такого дальншого вепирання збетного, пе-
кино власне тоды познайдено "lenistwa"
"naszego" chłopka.

(Дальше буде.)

Бесѣда п. о. Іосифа Красицкого

выголовена на одиннадцатомъ соймовомъ засѣданію
при дебатѣ надъ народными школами.

„Коли забираю голось іль сім'ї, дівч.,
чиню тое не щобы подносити якій рекри-
мінациі, хотій, яко виступникъ руского
народа, завбъмъ надто много причина, и
зъ того становища голось подніти. Не
чиню того ѿ ваганду, що сеймова дебата
о рішенню цікальнаго питання стала на
иншомъ становищі, якъ до тепер. Я за-
бираю голось съ пам'реньемъ, щобы
близше виснити тѣ причини, котрѣ при-
звали народні школы до упадку, щобы
тывмъ, чиномъ прислужитися якъ властимъ,
котрѣ працяли школами, таєкъ и вис-
сеймови для лучшого его орієнтованія. За-
кімъ приступлю до самого предмету, по-
звольте менѣ, пп., розніратися съ бе-
сѣдниками нынѣшнього поподудненого за-
сѣданія ш. Савчинскими и Романовичемъ.

порится в только уважает, кто говорит
а велике законодательне тело не имеет
насокомбрюко из она спускати никак
замкнуты, котры могут статься коррект
для соосольности. Отие думают и хот
лекинт шина сойму, що диктати не
засорянувъ большой критики на письма и
большой уваги на погляди русских
слобоз.

Наріжали тут гдєскій під час
речено на систему. Мені відмінно, що ця
система, хотійби була найгірша, то її
єсть добра воля, коли суть силы, які
організмъ добрий і усієї складкої
можна нею, хочь найгіршою добре в ті
користію діяти. Отже я, по можу при-
канню, по бачу такої великої недолі-
ків системѣ; я бачу їх въ організатії
котрій мають туу систему за життя ви-
дити. Понігорю, що намірніше все
бесіди есть, спомін увагами, як жить мене
на твої статі, тому діам'я винес
Може бути, що намъ діам'я писанія та
по Львовѣ або въ Краковѣ та по другому
більшіхъ мѣстахъ іль іншими способами
представляться; намъ іль інші єще дуже
погано пилися. Колиби мене винесли
кто управляє по селять школами, я ві-
новивши: знаєте кого? матадори! (Ганс
Со то matadory?) Н. пр. іль Синт'євська
школьна складається зъ 7 членівъ. Прієм-
до презентовання учителі; в членівъ 5-хъ
на васідданію, 7-ий ін. И згадався ти-
зь нихъ и законно вибрали кілько-
ми я забувъ. — котрій председатель
тоже рады, лат. консулу не відомі.
Щожи чинити председателю? План ро-
менстрацію до рады школної країни
она вносить ту презентацию и привезе
другой разъ (забирати). Такі факти в
одиночний случай. Прошу же, не спра-
дливо и говорю, що ти не правиш всіхъ
з матадорами? и то матадоры не во ви-
лігеннії, а кождий польський підлітокъ
котрій має добру волю хідити в
школьний дімъ и управиши по склону

^{*)} Читатели нашей знают, основываясь на
сравнении с изображением, данном в "Сентенции"
в 45, ч. "Дела". Для испытавшего злополучия
боец послал о. Красницкого обласного, а
здесь можно видеть 6 членов гвардии отряда
только 5, (6-тий председатель), ожидая
была рѣшина большинства.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

ЗАГРАНИЦЯ.

малъ и думагъ, та ничего выдумати не мѣгъ (браво!). Колибъ я булы только рано о тыхъ рѣд-ахъ чулы, булы и ихъ промовчаны, але коли и пополудни звонъ чую, не можу ихъ лишити на боцѣ. Рано чулы и (убѣ промовы послѣ Гананера), що панюча надъ Спreeю система кинула людекость о 50 лѣтъ назадъ и такожъ рано чулы и, що школы, которыхъ ядро, плинъ выходить изъ надъ Спreeи, помогли на прахъ разбити австрійску армію подъ Кенингрецомъ. Отже искъ одной стороны сказали и. бесѣдникъ, що плины изъ надъ Спreeи цофаютъ настъ о 50 лѣтъ назадъ, такъ изъ другой стороны ставили, памъ школы изъ надъ Спreeи за примѣръ и и мушу прйті до того заключенія, що у настъ треба такої системы и такої школы, изъ якихъ выйшли побѣдоносецъ изъ подъ Кенингрецомъ. Послѣ першої думки и. Гананера система изъ надъ Спreeи шкодна, ісся другой хосеніи. Да вѣтъ думки годъ изъ логичну звиль звести, и и прошу тыхъ пн., сказати ишю, що они черезъ тіи рѣд-ы розумѣютъ.

Всегою по предмету. Подъ часъ де-

Туречница. Аббеданъ паша, въ
министръ заграниценныхъ справъ, есть подъ
душею оппозиціи на дворѣ султанскій.
Онъ то готовить для державъ трактатъ
изъ загаль, а въ подробностяхъ для Греціи
пѣвѣніальну войну и въ это же
волю яко уроженого Албанца, родомъ
имовѣрно въ мирѣ макрѣ Европѣ, отъ
тру ориентальне питаніе хоте рѣшити
усунуть изъ зеленого столиця італіи
европейской. Онь бувъ головнимъ органомъ
заторомъ лиги албанської, которая
выступленіемъ спинила Чорногору изъ
нату Гусине и Плави и присоединила
околиці. Ишнѣ, запоругаючи віторогу
що султанъ бажає добрыхъ реформъ въ
державѣ и мирного позадждання сирийскої
греческої, организує бѣзъ побѣдъ візантійскихъ
вѣрныхъ допесень окремихъ патріархатъ
изъ Еніпирѣ, который выступаетъ
оборонѣ призованой Греціи Никомъ. Въ
згадовали, які силы вісімі грохадти Персію
на границахъ греческихъ, а южніе
настъ вѣдомості, що Османъ паша, подъ
вѣдомствомъ Плевенъ, обѣйтъ икесаріи

Бертаю до предмету, где чай да
баты мы винили венгъ о упадокъ школы
а забули винитъ самыя себѣ! Булабы
то похихъ, икбы кто думалъ, что школы
акъ теперь такъ несподѣянно упала тому
що намъ теперь упадокъ школы такъ
искраво представляется. Но, мои пп., я
себѣ пригадую, что еще за наимѣннца
Голуховскаго була по его месажѣ посто-
нина позиціи о школахъ и тамъ ровной
школь що року винили ѵтъ найкрасивѣ-
шытай. Тогда не кто другій, а и, по
мнѣнїи русскихъ послѣднѣй при слушаю-
шии, ѹто даты, на основѣ которыхъ по-
месажѣ таій ровной школь була пред-
ставленаій, то даты фальшивы, то даты
офиціальный и и винили, ѹто и изъчи-
ти народѣ, не можу погодитись на такій
поглядъ. На мои замѣты однако говѣть не
важаетъ, бо, може бути, то були замѣты
„логотипного“ чоловѣка.

Пригадую себѣ еще щось. Въ р. 1878, пос. Качаловъ за нынѣ Ковальскій зионъ-авертымъ увагу письмъ, що школы упадають; но виступивъ пос. Круловецкій («еселѣшъ») а за памъ пос. Святошинскій и бѣль подетаны, бочтъ, изнадена фантогъ демонтировали основной бензоды русскихъ послѣдній. Я зналъ, що тогда

отно къ свидетельской показательной
кѣй. Порта загралъ подѣлку карту изъ
зародовой грѣ съ Европою и не зече дѣлъ
справу уступленія зъ контингенту германскаго
за выиграну.

Доброю илюстрацію до тога бутъ
который на днѣхъ оказалъ послы гурко
въ Вѣдѣ до корреспондента Wieserъ.
Zig.: Не съмъ на столько силенъ, чтобы
не знали, что наше нападаніе на Европу
каинется до пиджака, але не уступимъ въ
ничемъ, ибо мы будемъ въ здѣ

дущие и лишь один из которых
вынести наль та Короны.

На двухъ интернациональныхъ засе-
данийъ английскойъ Гайд-паркъ, состоявшихъ въ
сѣй спрятъ съѣзду: Наша посланница
европейскими вѣтами оказалась отъ заседанія
после выполненія постановленія баронессы
конференціи. Досѣдѣ научились
бѣжать раздѣлъ державы европейской кон-
федерации, а также и въ заседаніи въ

Заметно при томъ есть дамы:

